

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu forstår jeg, at Venstres holdning til landbrugsordningerne er meget kategorisk og meget præcis.

Jeg har så også forstået det sådan, at det er krav, som Venstre forlanger opfyldt, uanset om det kan lade sig gøre i forhold til udvidelsen af EU. Eller med andre ord: Disse krav går forud for hensynet til udvidelsen. Jeg hørte intet i hr. Mejdahls formulering af Venstres betingelser, der lød: Hvis det ellers kan lade sig gøre inden for rammerne af udvidelsen. Den tilføjelse var der ikke.

Men så ved vi, at Venstre prioriterer opretholdelsen af landbrugsstøtteordningerne højere end udvidelsen af EU. Det er en klar politisk melding – en beskæmmende politisk melding, men klar.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Nu kan jeg naturligvis ikke forhindre hr. Keld Albrechtsen i at fortolke, men jeg vil så alligevel godt bidrage til at få klaring på det dér.

Vi sætter ikke de to ting op imod hinanden. Vi går varmt ind for den udvidelse med de central- og østeuropæiske lande, og at den klares så hurtigt, som det er forsvarligt, når optagelseskriterierne i øvrigt er opfyldt og overgangsbetingelserne er aftalt. Det kan gøres uafhængigt af landbrugsstøtten i EU. Tingene skal selvfølgelig harmoniseres, og dér er reformen fra sidste år, »Agenda 2000«, med til at gøre det muligt også at tage imod de central- og østeuropæiske lande i fællesskab i den takt, som man kan blive enig om under optagelsesforhandlingerne.

Jeg ser intet skisma i det her.

Formanden:

Hr. Henning Grove som ordfører.

Henning Grove (KF):

Af ministerens besvarelse fremgik det, at man skulle lægge vægt på forskning, at man skulle lægge vægt på vidensformidling, kvalitet, fødevarer sikkerhed, dyrevelfærd og økologi, at vi skulle have en høj kvalitet i vore fødevarer, og at vi ville have en høj pris for dem.

Jeg tror ikke, vi er uenige om noget som helst dér. Problemet er jo blot, at kravet er, at der stadig væk er en stor produktion tilbage i landbruget til det.

Hidtil tror jeg vi har klaret meget gennem en strukturudvikling, der er gået kolossalt stærkt, og som jo også fortsætter. Men hvis vi ser på landbrugets situation i dag, må vi jo nok sige, at nettoindtægterne i landbruget er blevet betydeligt forværret i 1999. De er gået tilbage med over 1½ mia. kr., og i dag er nettoindtægterne omkring 300 mio. kr., hvor de bare i 1996 var 7,5 mia. kr. Jeg tvivler på, at et så højt udviklet landbrug med så store kapitallån kan klare det i ret lang tid.

Det er jo rigtigt, at man kan pålægge nogle pesticidafgifter til mange penge, og man kan selvfølgelig også sætte momskrediten ned, så det koster noget, og man kan, som man gør det i finansloven, belaste erhvervet yderligere med 500-600 mio. kr., men det er jo nok ikke det, der får de unge landmænd til at synes, det er en god anvisning på, hvordan de skal klare sig.

For Det Konservative Folkeparti er der ingen tvivl om, at vi skal have lettet omkostningerne, hvis vi vil fastholde en bred produktion i landbruget. Hvis vi ikke skal ende med et industri-landbrug, skal vi lette omkostningerne.

Vi vil gerne have skatten på produktionsjord væk, men vi har sammen med andre partier fremsat et forslag om at fastfryse kommuneskatten på produktionsjord. Jeg ved godt, at så siger man, at de kommunale forhandlinger ikke skal drages ind her, men det gør vi heller ikke. Vi siger bare, at det er en god idé, som man kan forhandle ud fra. Så kommer forhandlingerne i gang, og man stiller altid nogle krav i forhandlinger, og det her er altså ét af kravene.

Det, der bekymrer mig meget mere, er, at jeg har mødt landmænd på 40-45 år, der egentlig har en pæn produktion af kvæg eller svin, men som nu vil holde op. De orker ikke alt det bureaukrati mere. De kunne måske nok leve videre, men der er alle de skemaer med alt det, der skal udfyldes, og selv når de gør det så godt, som de overhovedet kan, bliver de mistænkeliggjort, og der bliver sagt, at det ikke er gjort godt nok. Og har de endelig gjort det godt nok, bliver skemaerne sendt ind til Strukturdirektoratet, og så kan de vente i oceaner af tid på at få de penge, de skal have.

Sådan noget gør virkelig landmændene usikre i deres erhverv, og derfor er der desværre nogle af de veluddannede og dygtige landmænd i 40-45-årsalderen, der begynder at tænke i den retning. Hvis vi ikke får det stoppet, går det galt, for så får vi heller ikke yngre land-